

Caracterizarea personajului Otilia Marculescu din opera Enigma Otiliei scrisa de George Calinescu-a treia parte

In privirile celorlalti membri ai familiei, imaginea personalitatii eroinei apare oglindita deformat, printr-o falsa perceptie asupra comportamentului neconventional al acesteia. Familia Tulea o dispretuieste pe Otilia, considerand-o "tolerata" in neamul lor.

Aurica o invidiaza pe eroina pentru farmecul feminin pe care ea nu il poseda. Prizoniere ale urii si invidiei lor, Aglae si Aurica interpreteaza inadecvat nonconformismul Otiliei drept dovada a destrabararii. Caractere instinctuale, dirijate de principii morale rigide, incapabile sa priveasca dincolo de aparente, fara imaginatie si rauvoitoare, cele doua femei constituie puternicul element de contrast in raport cu care se dezvaluie, in roman, individualitatea protagonistei.

Din punctul de vedere al lui Stanica Ratiu, Otilia e cand o persoana respectabila, cand una de conditie indoielnica, dar intotdeauna o fata "desteapta", cu semnificatia "descurcareata". Dupa ce spioneaza casa lui mos Costache "in profitul Aglaei" si afla despre posibila adoptie a Otiliei, Stanica se gandeste sa valorifice prilejul in folosul sau si, interpretand doar aparentele, ii propune Otiliei "uniunea de conceptii". "Oferta" lui arata imaginea inexacta pe care si-a format-o asupra fetei.

Modul ironic, critic in care naratorul comenteaza reactiile si interventiile ostile ale Aglaei si Auricai fata de Otilia, sugereaza cititorului faptul ca perspectiva acestora, ca si "oferta" lui Stanica, este falsa. Punctul de vedere auctorial va fi intarit de acela al personajului-reflector. Descoperind in camera Otiliei un volum de versuri al lui Albert Samain, Felix isi creeaza, prin analogie, o imagine asupra fetei, care o contrazice pe aceea a familiei Tulea: "Otilia ii aparut ca o fiinta tragica, suferind la o muzica mult prea tare, ca o floare respirand in intuneric umiditatea. O fata care citea astfel de fluiditati nu putea fi o fiinta diabolica, ci contemplativa, victima a oricarei miscari pasionale prea tari".

In acest sens, afirmatiile deseori repetate ale Otiliei, prin care ea isi marturiseste limpede si fara premeditare dezinteresul fata de averea lui mos Costache, sunt perfect verosimile, in concordanta cu structura ei caracteriala: "La banii lui papa nici nu ma gandesc, nici nu-mi trece prin cap ca are sa moara vreodata. Si daca s-ar intampla asta candva, ma poti inchipui pe mine aici, nas in nas cu tanti Aglae?".